

LÁ THƯ MỤC VỤ

Một trong những vị linh mục của hàng giáo phẩm Việt Nam thuộc Tổng Giáo Phận Huế, phải vào tù ra ngục nhiều lần, tổng cộng hơn 15 năm trong tù, là Cha Tadêô Nguyễn Văn Lý. Cha Lý sinh ngày 15 tháng 5 năm 1945 tại Ba Bình – Vĩnh Linh – Quảng Trị. Ngài được thụ phong linh mục vào tháng 4 năm 1974 do Đức Tổng Giám Mục Philipê Nguyễn Kim Điền phong chức. Sau biến cố ‘Tháng Tư Đen 1975’, Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Kim Điền đã viết 2 bài tham luận rất can đảm vạch rõ chính sách tiêu diệt tôn giáo của chế độ cộng sản. Vì có liên quan đến việc phổ biến 2 bài tham luận ấy, nên vào tháng 9 năm 1977 Cha Lý bị bắt và bị xử án. Cha bị kết án “Phá hoại chính sách đoàn kết” của chế độ, “Tuyên truyền chống Nhà Nước Xã Hội Chủ nghĩa Việt Nam”, và nhất là “Không chấp hành bản án”. Cha bị bắt, bị xử án, rồi mãn án, rồi bị bắt lại, rồi lại ra toà với các tội trạng kể trên...rồi cũng được thả về, sau đó lại khăn gói vào tù.....Bắt đi bắt lại nhiều lần và Cha mới được thả về hôm 20 tháng 5 vừa qua, không biết Cha có còn bị bắt như những lần trước nữa không ? Ai biết ?

Khôi hài nhất là phiên toà ngày 20 tháng 3 năm 2007 và cũng là vết nhơ trát vào mặt nền Pháp Lý Việt Nam Xã Hội Chủ Nghĩa, vì hôm đó Cha bị một nhân viên an ninh mặc thường phục bịt miệng Cha trước toà ! Bức hình chụp Cha bị bịt miệng được nhanh chóng loan tải khắp thế giới. Đang lúc Cha Lý bị hoạn nạn vì can đảm nói lên sự thật mà nhiều người không dám nói, có một ‘Đấng’ cao cấp trong hàng Giáo Phẩm lại lạnh lùng tuyên bố rằng “...*thời buổi này vẫn còn có kẻ muốn làm Tiên Tri...*!” Như thế có nghĩa là trong các giáo sĩ cũng có người muốn tuyên chiến với Cha Lý. Nếu Cha Lý làm gì sai với chức năng linh mục, hãy vạch rõ cho giáo dân thấy và hãy để lương tâm của cả đoàn chiên Chúa phán xét một cách công bằng ! Đừng vội chủ quan kết án !

Có điều gì tương tự trong bài đọc 1 của Chúa Nhật tuần này. Cuộc đời của tiên tri Giêrêmia rất đổi éo le. Nói đúng hơn, từ ngày Thiên Chúa đặt Lời của Người trong miệng ông để ông làm ‘Tiên Tri’, để ông thay cho Người mà tuyên bố các phán quyết, ông đã trở thành một bức ‘tường đồng’ chống cự lại cả xứ. Ông cự lại các vua Giuđa, các hàng khanh tướng và cả các tư tế nữa ! Đâu phải tại tính tình ông bướng bỉnh, kiêu căng. Trái lại, ông luôn cảm thấy mình chỉ là một đứa trẻ bé bỏng ngây thơ. Nhưng Lời Chúa đã ập xuống trên ông, bắt ông phải đứng lên tuyên sấm cho đám dân phản nghịch. “*Họ đã chối bỏ mạch nước hằng sống để đào cho mình những bể rò không chứa được nước (2,13)*”. Đoạn văn hôm nay nói đến giai đoạn thật gay cấn trong đời ông.

Vua xứ Giuđa bấy giờ đã tuyên thệ trước mặt Thiên Chúa rằng sẽ phục tùng vua Babylon. Nhà tiên tri coi lời thề đó như thánh ước vì đã lấy Danh Đức Chúa mà thề. Do đó, khi vua Giuđa và hàng khanh tướng có ý đồ bội ước, toan tính phản lại vua Babylon và cầu cạnh vua Ai Cập, thì Giêrêmia phải lên tiếng. Ông tố cáo sự lật lọng của nhà Giuđa đối với Thiên Chúa là Đấng luôn trung thành. Và dĩ nhiên, ông đã nhân cơ hội này để nêu ra hết các tội phản nghịch của cả một đám dân thất trung. Ông kết án thái độ giả hình của họ, ông chống đối thái độ đạo đức giả và tính tự phụ khinh người của họ. Ông luôn nhắc nhở phải trở về với Thiên Chúa. Nhưng những lời ông nói đều bị bỏ ngoài tai. Khi biết ý đồ phản bội của vua Giuđa cấu kết với quân Ai Cập, vua Babylon đem quân xuống đánh, vây chặt thủ đô Giêrusalem, Giêrêmia cũng bị nhốt trong vòng vây này.

Để yểm trợ cho quân Giuđa, vua Ai Cập xua quân khiêu khích nên quân Babylon tạm thời nói lỏng vòng vây. Lợi dụng lúc một phần quân Babylon rút đi, Giêrêmia muốn lên về thăm quê ở Anatôt (chỉ cách Giêrusalem chừng một giờ đường bộ). Nhưng ông bị lính Giuđa bắt giữ, cho rằng ông muốn đi theo quân Babylon. Thế là kẻ thù của ông ra mắt vua xứ Giuđa, xin nhà vua xử lý một tên phản quốc (lời tố cáo của họ trong bài đọc 1). Họ đã quăng ông xuống một giếng bùn, để ông lút xuống dần dần mà chết. May mà có người dân ngoại làm hoạn quan trong hoàng cung đến xin nhà vua kéo Giêrêmia lên khỏi giếng. Cuộc đời mỗi người chúng ta, dù có gian khổ và thử thách, vẫn chưa là gì sánh với cuộc đời của Cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận, của cha Lý, của tiên tri Giêrêmia và biết bao chứng nhân khác. Nó càng không nghĩa lý gì khi sánh với các đau khổ và cái chết thâm thảm mà Chúa Giêsu tự nguyện gánh chịu.

Linh mục Phạm Quang Hồng.